FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT GEORGES COSMAS

fremsat den 15. januar 1998 *

1. I den foreliggende sag, som er anlagt i medfør af EF-traktatens artikel 169, har Kommissionen nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler [1] (herefter »direktivet«), idet det ikke har vedtaget de love eller administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet.

2. Det bestemmes i direktivets artikel 10, stk. 1, første afsnit:

»Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1993. De underretter straks Kommissionen herom.«

3. Da Kommissionen hverken modtog nogen meddelelse fra Kongeriget Belgien om gennemførelse af direktivet i national retsorden eller andre oplysninger, hvoraf den kunne slutte, at Kongeriget Belgien havde efterkommet sine forpligtelser i henhold til direktivet, fremsendte den den 10. februar 1994 sin åbningsskrivelse nr. SG(94)D/1879 til Kongeriget Belgien, hvori den samtidig fastsatte en frist på to måneder til at fremsætte bemærkninger.

4. I svar af 12. juni 1995 [2] oplyste Kongeriget Belgien, at de foranstaltninger, der var nødvendige for at gennemføre direktivet, var indeholdt i forslaget til en kongelig anordning, som på tidspunktet for svarets afsendelse stadig befandt sig i Sundhedsministeriet.

5. Efter at have konstateret, at Kongeriget Belgien ikke havde truffet de foranstaltninger, der var nødvendige for at efterkomme direktivet inden for fristen, tilstillede Kommissionen den 22. maj 1996 [3] denne stat en begrundet udtalelse, hvori den fastslog, at

* Originalsprog: græsk.

1 — EFT L 297, s. 12.

2 — Skrivelse nr. RVD/nfd 11/91/550/50.553.

3 — SG(96)D/4751.

Kongeriget Belgien havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet. Kommissionen opfordrede staten til, inden for en frist på to måneder, at træffe de foranstaltninger, der var nødvendige for at efterkomme den begrundede udtalelse.

6. Da Kommissionen ikke modtog nogen oplysninger om, at gennemførelsen af direktivet i belgisk ret var afsluttet, anlagde den nærværende sag ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 30. april 1997 med påstand om, dels at det blev fastslået, at Kongeriget Belgien havde tilsidesat sine forpligtelser, dels at Kongeriget Belgien tilpligtedes at betale sagens omkostninger.

7. Som det med rette anføres af Kommissionen, følger det af EF-traktatens artikel 189, tredje afsnit, at direktiver med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for medlemsstaterne. Denne forpligtelse omfatter en forpligtelse til at overholde de frister, som er fastsat i direktiverne [4]. I den foreliggende sag pålægger de omtvistede bestemmelser i direktivet medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger senest den 31. december 1993 og straks at underrette Kommissionen herom. Selv om denne frist er udløbet, har Kongeriget Belgien ikke truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, endsige givet Kommissionen nogen konkrete oplysninger herom, hvorved det har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 189 samt direktivets artikel 10. Endvidere følger det af Domstolens faste praksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, praksis eller andre forhold i sin nationale retsorden som begrundelse for dens tilsidesættelse af de ved EF-traktaten eller fællesskabsdirektiverne fastsatte forpligtelser og frister [5].

8. Det bemærkes, at Kongeriget Belgien ikke bestrider det af Kommissionen bebrejdede traktatbrud. Den belgiske regering henholder sig til, at dets forslag til kongelig anordning, som skal gennemføre direktivet i dets nationale retsorden, er sendt til høring i Conseil d'État.

9. På grundlag af det ovenstående er det min opfattelse, at det af Kommissionen påståede traktatbrud foreligger.

4 — Dom af 22.9.1976, sag 10/76, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1359.

5 — Jf. domme af 18.5.1994, sag C-303/93, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 1901, af 28.9.1994, sag C 65/94, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 4627, af 20.3.1997, sag C-294/96, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 1781, og af 20.2.1997, sag C 135/96, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 1061.

Forslag til afgørelse

10. På denne baggrund skal jeg foreslå Domstolen:

— at fastslå, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler, idet det ikke inden for de fastsatte frister har vedtaget de love eller administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet

— at tilpligte Kongeriget Belgien at betale sagens omkostninger.